

տին, փոխանորդը Յիսուսի ու տեղապահը Ս. Լուսա-
ւորիչին, ու կ'աղերսեմ՝ որ ձեզմէ ու Աստուծմէ ըն-
տըրուած ու հոգեւոր ասպարէզին կոչուած իմ այս որդին
քու շնորհիւ փառաւորուի, ու ինչ պատիւ որ կը տրուի
արքեպիսկոպոսներուն և մայրաքաղաքացիներուն (Կ.
Պոլսոյ վարդապետներուն)՝ նոյնը, հոգեւորաբար կտա-
կին համաձայն, անոր ալ ընծայուի, որպէսզի անկա
փառաւորուելով՝ ըլլայ միշտ նեցուկն ու երևելի սիւնը
սուրբ տանդ: Քու մեծութիւնդ, իբրև հարազատ որդի
մեր վեհապետին, պարտաւոր է իր հօր նմանութիւնը
իր անձին վրայ փայլեցնել՝ կարգելով Գրիգորիս վար-
դապետը իբրև վէմ գլորման և վէմ հաստատութեան:
Դուն մեզմէ աղէկ գիտես, կ'ըսէ, թէ իր ուղեւորու-
թեան ատեն հանգիւյած տեղերը ստիպմամբ կը խըն-
դէին որ անկա առաջնորդ ըլլայ իրենց, ու հիմա Աղ-
բիանուպոլիս գտնուող Շանին վաքրիզը⁽¹⁾, որ վաղուց
հետէ Գրիգորիս վարդապետի գալուն կը սպասէր, բու-
լորովին անոր յանձնելու մտադիր էր մեծ քաղաքին

(1) Կ. Պոլսոյ պատրիարք Կարապետ Կեսարացի (Կրպօ ե-
րէց) 1688ին հինգերորդ անգամ ըլլալով կը գրաւէ պատրիար-
քական աթոռը ու պաշտօնի վրայ կը վախճանի 1689ին: Այդ
թուականէն մինչև 1692, Սարը մականուանեալ Մատթէոս Կե-
սարացիի գահակալելը, թափուր կը մնայ աթոռը, ինչպէս
ցոյց կու տան Կ. Պոլսոյ պատրիարքներու յաջորդութեանց
ցանկերը, ու պատրիարքական գործերը կը վարէ աշխարհա-
կան մը՝ Շանին ղալմա, որ կոչուած է նաև Շանին պաքիլ: Ամ-
դեցի 1690 Դեկտ. 14ին Եւդոկիայէն կը հասնի Սկիւտար ու կը
գրէ իր Օրագրութեան մէջ. «Շանին ղալման որ է պաքիլ՝ ծա-
ղիկ դարանֆիլ շիշէյով եւ ձկամք ընդ Տէր Մարտիրոսին
(եղբայր Երեմիայի) եկին եւ երեկոյս հաց ընդ մեզ ճաշեցին»
(Թղ. 141ա): Ամդեցի մինչև 1692 Մարտ 3 կը մնայ Կ. Պոլիս ու
այդ ժամանակամիջոցին այլևայլ առիթներով իր Օրագրու-
թեան մէջ կը յիշէ Շանին պաքիլը: Երեմիայի այս նամակը
գրուած ատեն տականին պաշտօնի վրայ էր ան ու կը գրու-
նուէր Աղբիանուպոլիս: